

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor slov. poslanca dr. L. Gregorca v državnem zboru dne 3. maja 1887.

(Dalje.)

Takšno izvajanje člena 19. se nam Slovencem mora zdeti kot jedino pravo in kot takšno, ki je primerno, da se mir mej narodi doseže. Mislim tudi, da smo temu bliže, nego bi se komu dozdevalo. Zakaj mislim tako? Zato, ker se za takšno izvedenje člena 19. že Nemci zanimajo. (Poslanec Vošnjak: le na Češkem!) Ali Nemci so bili, ki so pripomagali členu 19. do sedanje oblike. Zatorej mislim, da bodo tudi Nemci mu pomagali do pravega izvedenja! Vprašam: kaj neki Nemce na Češkem toliko peče? Gotovo to, da ima češka večina v deželnem zboru češkem sklepati in odločevati tudi o nemških šolah, o vzgoji nemških otrok, sploh o vprašanjih, ki zadevajo nemško narodnost. Tako je in temu je kriva sedanja deželska samouprava in njeni deželni zbori.

Nam Slovencem se iz istega uzroka slabo godi, le veliko hujše, nego Nemcem na Češkem. Razdeljeni smo v 6 pokrajin le v jedne (na Kranjskem) imamo še ne dolgo nekoliko upliva na šolstvo.

Ne rečem, da hočejo biti ali da so Čehi krivični Nemcem na Češkem. Tega ne rečem in tudi reči ne moram. (Posmeh na levi.) Nasprotno, češka večina v deželnem zboru v zlati Pragi je Nemcem že večkrat roko ponudila k miru in porazumljenju. (Živahno posmehovanje na levi.) Kaj podobnega nam Slovencem nemške večine v štajerskem in koroškem deželnem zboru, italijanske v Trstu in Istriji še nikoli niso ponudile. O miru nečejo ničesar slišati. One le pesti krčijo, da bi nas hitreje ko mogoče pobile. (Poslanec dr. Foregger: glej, Anastazij Grün!)

Na Koroškem nimamo niti jedne slovenske ljudske šole in prebiva vendar ondi še 130.000 Slovencev. (Čujte! Čujte! Neverjetno! na desni.) Ponemčevalce v Gradci je že zelo sram ter se ne upajo z vsemi svojimi hudobijami v javnost na svetlo dan. (Posmeh na levi.) Da, tako je! (Poslanec dr. Derschata: ni tako hudo.) Kakor bi bili kaj ukradli ali nameravali ukrasti, kakor zločinci skrivajo se v temo tajnih šolskih ukazov. Pred nekoliko leti izdali so namreč taje

zaukaz (Čujte! čujte! na desni.) šolskim vodstvom na Spodnjem Štajerskem. V njem nahaja se navod, kako bi slovensko mladež brez vednosti staršev hitro ponemčiti mogli. (Čujte! čujte! na desni. Klici na levi: prečitati, pa vse!)

To Uriasovo pismo smo zasačili. Naslov mu se glasi: „Bestimmungen über Behandlung des deutschen Unterrichtes an den nichtdeutschen Volksschulen in Steiermark“.

To je pravcato Uriasovo pismo, ki ima namen, slovenske mladež na zlobni, zavratni način kakor mogoče hitro in urno zavdati narodno smrt. (Čujte! na desni. — Posmehovanje na levi in klici: prečitati! poročati!) Bodem precej poročal. (Poslanec dr. Russ: datum in število! — Klici na desni: Mir! Poslanec Thurnherr: vsaj mu ne bodete Vi narekovali, kaj ima govoriti!)

Po tem zaukazu zmatra se poučevanje nemškega jezika kot del vsega pouka, to se reče: v sicer slovenske ljudske šole morajo vse predmete — veronauk izvzemši — otrokom utepati tudi v nemškem jeziku. (Čujte! čujte! na desni.) začnejo pa z nemščino že v drugem šolskem letu. (Čujte! čujte! na desni!) ko so že v prvem šolskem letu z nemškim govorjenjem bili pričeli, s prva posamez, zatem pa vsi vkup! (Čujte! na desni.) Polagoma postane pouk utrakvističen in naposled stopa zmagonosno na dan nemščina kot jedini poučni jezik. (Čujte! na desni.)

Naposled še treba delo venčati in venec je spleten iz tehničnih izrazov nemškega telovadstva ali „turnarije“ katerih si mora slovenska deca v glave ubijati ter še končno nemške — narodne pesmi prepevati, menda na primer „Die deutsche Wacht am Rhein“ ali „Das deutsche Lied“. (Ugovor na levi.) Tako se godi Slovencem, to je zasramovanje člena 19.!

Navajam vse to v dokaz, da sedaj ni pričakovati, da bi bili narodi drug drugemu v narodnih rečeh pravični. In zato traja narodna borba nepretrgano naprej. Konec jej storiti je možno le, ako se sleharnemu narodu prilika vzame drugemu v narodnih rečeh zaukazovati. In v to svrhu najpriljavnejši organ ali sredstvo je od mene priporočana narodna samouprava.

Ž njo ujema se tudi naš prvi, najboljši narodno-politični program, kateri je pred 20 leti v peticiji do vlade bil podpisan od 20.000 podpisov ter njej predložen. V tistej peticiji so namreč Slovenci prosili vlado, naj vse njih pokrajine zloži v jedno narodno, upravno slovensko skupino. Slovenci prisiljeni smo ta politični program zopet izkopati, se ga poprijeti in za njega uresničenje vse sile napeti; sicer pograbi nas v petih upravnih skupinah narodna smrt, a tega nečemo. Marveč boriti se hočemo prav možato, dokler ne zmagamo, dokler ne dospemo do pravice. Zato bomo o primernem času tej visokej zbornici predlagali dotičnih nasvetov ter se nadejamo, da nas bodo podpirali vsi avstrijski domoljubi, ki resnično želijo, da narodni prepri in borbe prenehajo.

Je pa še jedni glavni uzrok, zakaj se narodi ne morejo pomiriti. In ta uzrok imamo iskati v obnašanju vlad, katere so od l. 1867. naprej na krmilu. Nobena izmej njih se ni resno pečala, da bi člen 19. izvele. Nobena ni hotela potrebnega organa za njega izvedenja ustvariti, namreč narodnih zastopov pri raznih narodih. Toda mnogo pripada pri izvajanju 19. člena tudi vladi ali eksekutivi in tukaj so vlade mnogo zakrivile pa tudi zanemarile, kar bi narodno borbo vsaj zmanjšalo, skrčilo.

Kar nas Slovence zadeva, smo svoje težnje že večkrat predložili v posebnih spomenicah, do sedaj brez bistvenega uspeha. To je tem bolj obžalovati, ker naše težnje nikomur ne delajo krivice, vse za more vlada izvesti zelo lahko. Vrh tega so še tako malenkostne, da se moramo slovenski poslanci že res sramovati pred Bogom in pred ljudmi, ker še zmiraj s takim beraštvom vso visoko zbornico nadlegujemo. Neprenehoma krčimo svoje zahteve nadejajoč se, da tako vsaj nekaj ulovimo. Od leta do leta stojimo pred ministerskimi stoli kakor upognjena prosilna pisma. (Veselosť) pa še niti le nekoliko ugodnega rešenja ne dobimo. (Poslanec dr. Vitežić: žali Bog, res je). V vseh važnejših glasovanjih glasujemo za vlado pogumnejše nego vsi mameluki. (Burna veselost). V zahvalo za to pa nas Slovence vlada prepušča na Štajerskem in Koroškem najkrutejšemu ponemčevanju v Trstu in Istriji po najnezapodljivjšemu poitalijančevanju. Našim narodnim sovragom dohaja

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Trinajsto poglavje.

(Dalje.)

Ko je sluga stopil v prehod, vrgla je Ludvika listek na mizo ter je zaklicala: „Ali je bilo kedaj že kaj toli smešnega? V bodoče bode semkaj došel celo ožak Noa!“ in očitaje je pogledala Mabelo.

Zadnja je nekoliko zarudela, vzela listek ter čitala: „Gospod Jakob Parcival“.

Žarek očitne radosti zasvetil se jej je na obličji, ko je kaj željno pričakuj s tihim glasom vzklila: „Oh, ona lepa stara gospa!“

Ludvika je zopet jela z zaničljivim obrazom prebirati bakroreze, Mabel pa, boječ se neuljudnosti od strani sestre, šla je proti durim, da bi gosta vsprejela; njeno obličje je kazalo neko iznenadenje in začudenje zaradi nepričakovanega pohoda.

Trenotek čakavši slišala je, da so se vrata v prehod zaprla in da se je sluga povračal. Pri tem

pomenljivem znamenji se jej je posvetilo v glavi in obrnivši se k Ludviki, vprašala jo je hipoma: „Kaj je pač odšla?“

„Jaz menim, da,“ odvrnila je Ludvika vsa začudena zaradi vprašanja. „Ti bi jo pač ne bila vsprejela! — Če prav se ne more dobro vedeti, kaj bi bila ti storila,“ pristavila je z zaničljivim smeljanjem, „ker so ti, kot je podoba, starine toli priljubljene.“

„Zares so mi priljubljene,“ odvrnila je Mabel odločno. „Ali je po meni povprašala?“

„Seveda, po tebi,“ odgovorila je Ludvika precej uporno, opazujoč, da so Mabeli lica zarudevala. „Gotovo sem ti dobro ustregla ter te rešila kaj dolgočasnega pohoda, ko sem ukazala jej reči, da gospice Vaughanove ni doma; za to, mislim, bodeš mi vsaj hvaležna.“

„Ludvika!“ vskliknila je Mabel; in golo imenovanje njene sestre je izrazilo vse začudenje, žalovanje in ponižanje, katero so jej one hladnokrvne besede uzročile; kajti Ludvika ni mogla celo z najnavadnim izgovorom opravičiti laži, ker je bil Mabelin sprejemni dan.

A Ludvika naj bi se bila čutila še bolj krivo,

vender je bila zmeraj pripravljena odgovoriti; tudi takrat je Mabelino očitaje zavrnila z rezko opombo: „Draga moja! ne jezi se toliko; gospod Dudley imel te bode za pravo prepirljivko. Ko pride ožak Noa,“ pristavila je z zbadljivo pomirljivim glasom, „ukazovala in urejevala bodeš sama ter se njegove družbe tudi sama veselila, kajti upam, da jaz ne bodem prisotna, da bi to čast s teboj delila.“ In po svojej navadi lehkomišlno se smeje, drobnela je mala gospa k odprtemu klavirju, ter je zaigrala radostno melodijo spremljajoč s pesnijo: „O ne, o ne, mene ne bode ne!“

Očitna srd, ki je Mabeli obličje porudila in sestrji dala povod obkriviti jo, da je huda, umaknila se je očitni žalosti; in solze so jej svetile se v očeh, ko je z zares častljivo blagostjo rekla: „Ne srdim se, Ludvika, a užaljena sem močno.“ V svesti, da jo Dudley neprestano opazuje, bila je v zadregi ter je naglo stopila k oknu z lavoriko; na pol skrita v senci njegovih težkih zaves opazovala je, kako se je gospa Parcivalova oddaljevala ter z radostno nesumnostjo o nespoštujem vedenji, prav polagoma tekala tja doli po ulici.“

(Dalje prih.)

iz onega omahljivega obnašanja vlade zmiraj več poguma k novim krivicam in k novim nasilstvom. (Res je, na desni) in tako traja narodna borba naprej čedalje hujši in srditejši. (Konec prih.)

Petindvajsetletnica slovanskega pevskega društva.

Na Dunaji, 8. maja 1887.

(Izv. dop.)

(Konec.)

Na programu bila je prva pesen neumrlega skladatelja slovanskega in prvega pevovodje slovanskega pevskega društva A. Förchtgott-Tovačovskega: „Zvuky slovanské“, fantazija za moški zbor s spremljevanjem orkestra. Čveterospjev peli so gg.: Mlčoch, Sedlaček, Sychrovsky in Vilimek. Zbor dopadal se je zelo.

Druga točka bila je B. Smetanova „Vltava“, simfonična pesen za velik orkester, obstoječa iz osem delov. Ti so: Dva izvirka Vltave, lov v gozdu, kmetska svatba, ples rusalk, luna, šentjanske brzice, široki tok Vltave in motiv Višehrada. Točka ta bila je velezanimiva, izvršitev prekrasna.

Tretja točka Worobkiewiczzeva „Oj čogož ti počornjelo“, maloruski moški zbor, pri katerem je pel bariton-solo gosp. Čenek Kinsky, član c. kr. dvorne opere, bila je isto tako krasna.

Izreden užitek bila je četrta točka B. Chopinove skladbe „Audante“ in „Finale“ iz E-moll koncerta za klavir s spremljanjem orkestra, ki ga je vodil slavni ruski glasbeni umetnik Lešeticki. Na glasoviru pa je igrala gospa Aneta Lešeticki-Esipova po vsem umetniškem svetu znana umetnica. Že pri nastopu bila je vsprejeta z glasnim rokopleskom, in ko je umetniško svojo igro končala, spremenila se je cela dvorana v vihar preglasne pohvale. Umetnica prejela je dva laborova venca, jednega od slovanskega pevskega društva s trobojnico, v katere belem traku bil je napis: „Spěvačky spolek slovanský 3. května 1887“. Drugi venec bil je s črno žoltim trakom z napisom: „Der grossen Meisterin“. Daroval ga je Nemec, c. kr. dvorni fabrikant glasovirov Bösendorfer, na kojega glasoviru je umetnica igrala. Dalje prejela je še dva šopka, katerih jeden bil je od grofice Gyžicke. Ni res torej, kakor poroča kritik „Neue Freie Presse“, da je bilo društvo vsako slovansko znamenje odstranilo, ter da ni bilo videti slovanskih trobojnic.

V peti točki bila sta dva mešana zbora: Tollingerjeva srbska: Labud se kupa, in češka Bendlova: Barkarola. Pri prvi je tenor-solo izborno pel Slovenec, konservatorist Fr. Pogačnik. Oba zbora pela sta se precizno, z občutkom, tako da sta bila od vseh jako pohvaljena.

Vsa pozornost občinstva pa je bila osredotočena na šesto točko, A. Dvořakov koncert za gosli s spremljevanjem orkestra pod osobnim vodstvom skladatelja. Igral je na gosli kralj živečih goslarjev Fran Ondříček. Ko sta umetnika nastopila, navstal je viharen plosk. Točka ta zahteva res vso umetniško izvežbanost. Ko je točka končana bila, ponavljal se je viharen plosk štirikrat, petkrat, šestkrat. Ondříček prejel je laborov venec s slovansko trobojnico z istim napisom kakor Esipova, in ginljivo bilo je videti, kako je slavni umetnik na odru poklonjeni mu venec poklonil preslavnemu skladatelju Dvořaku.

Sedma točka bila je slovenska: „Slovanska pesem“, besede Boris Miranove, skladba dr. B. Ipavca. Menda smem povedati, da se to točko z radovednostjo in željno pričakovali Slovenci, kajti pesen in skladba bili sta poklonjeni za petindvajsetletnico slovanskemu pevskega društvu. Marsikateri slovenski pevec pričakovali so, preden je skladba bila znana, da bode ta skladba umetna, dolga, kakor so bili sploh zbori, ki so bili odbrani za to izvauredno slavnost, in ti težki in dolgi zbori stali so pevcem mnogo truda. Ko smo „Slovansko pesem“ prvič peli, bili so mnogi peveci slovenski nezadovoljni, ker skladba bila jim je preprosta, prelehka. Nevoljnost nekaterih slovenskih pevcev narastla je tako, da je slovenski odbornik v odboru slovanskega pevskega društva stavil vprašanje, bode li „Slovanska pesem“ ugajala strogo zloženemu slavnostnemu programu, rekoč, da je skladatelj sam mu dal poverjenje, da ako bi skladba ne ugajala, naj se odstavi s programa. Nastala je debata, društveni pevovodja Buchta bil je odločno za pesen, in tudi drugi glasbe večji odborniki pritrjevali so

mu, da je skladba lepa, nežna. Pri glasovanju bila je jednoglasno vsprejeta v program. Po tem sklepu so slovenski kritiki deloma utihnili. Čim dalje pa so se pesni vadili, tembolj je ugajala, in radovedni smo le bili, kako bode strogo občinstvo to pesen pri koncertu vsprejelo. Pela se je pesen krasno in z občutkom, tenor-solo sta imela gg. Mlčoch in Vilimek, bariton-solo Hrvat dr. I. Floršič. Burna pohvala cele dvorane bila je znak, da je pesen ugajala, in po koncertu slišal si glasove iz ust umetnikov in veščakov, kako globoko v srce je segla „Slovanska pesem“. Prepričani smo sedaj, da bo po tem sijajnem uspehu v največji dvorani pred strogim občinstvom Dunajskim udomačila ta pesen tudi v domovini.

Druga pesen sedme točke bila je hrvatskega skladatelja Ivana pl. Zajca: „Diži se iz sna!“ Krepak zbor, ki se je pel junaško, ognjevit.

Osma točka ruskega skladatelja Rubinsteinova: Ples kažmiskih nevest iz opere „Fera-mors“ za orkester, in deveta točka poljski zbor Lad. Zelenskega skladba: Chor strzelców s spremljevanjem na lovskih rogih bili sta izvršeni z vso natančnostjo.

Koncert končal se je še le ob pol najstih, čeravno se je pričel točno ob pol osmih. Navzočni bili so kritiki Dunajskih nemških listov: „Vaterland“, „Neue Fr. Presse“, „Presse“, „Tagblatt“, „Neues Wiener Tagblatt“, „Extrablatt“, „Weltblatt“ itd. Vsi poročajo obširno o tem koncertu, ter ga hvalijo.

Po koncertu zbrali so se pri koncertu navzoči Slovenci v Gausevi restavraciji. Vsem se je videlo, da so bili naudušeni vsled izrednega užitka. Ko sta stopila Stritar in dr. B. Ipavec v dvorano, bila sta vsprejeta z navdušenimi živjoklici. Bilo je navzočnih tudi mnogo Čehov in Hrvatov in tudi mnogo nemških gostov. Slovenci jeli so popevati, ter bili vsi presenečeni ob navzočnosti dveh slavnihih slovenskih mož. G. prof. Šuklje ustal je ter govoril navdušeno zdravico pesniku Stritarju in skladatelju dr. Ipavcu, slaveč njijine zasluge za današnji večer, za slovensko narodnost in za slovanstvo. Še le pozno v noč razšli smo se z nemljivimi spomini na jubilejni koncert slovanskega pevskega društva, koje naj živi na veke!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 11. maja.

Deputacija Praškega „Sokola“ odšla je na Dunaj zaradi prepovedi slavnostnega spreveda ob petindvajsetletnici in bode prisila pri cesarji za avdijenco. Češkim „Sokolom“ v Ameriki so pa brzojavili, da je policijska prepoved svečanost uničila; tedaj je ne bodo priredili. Praga jih bode pa vzlic temu pristrčno pozdravila.

Vseučiliški profesor dvorni svetnik dr. Maassen je v soboto v gospodski zbornici odločno zagovarjal Pražakovo jezikovno naredbo. To je dalo povod nemškemu „buršem“, da so v ponedeljek, ko je prišel v vseučilišče, priredili demonstracijo, žvižgali so in „pereat“ klicali vse dopoludne. Rektorat moral je na črnej tabli razglasiti svarilo proti izgredom. Ko bi še slovanski dijaki, katerih je mnogo na Dunajskem vseučilišču, bili tako surovi, kakor nemški, prišlo bi bilo do krvavega poboja.

Vnanje države.

K tako imenovanim patrijotičnim odborom, katere je osnovala bolgarska vladna stranka, prišlo je več mohamedancev, kakor se poroča iz Sofije. — 160 kadetov imenovanih je častniki. Bolgarska vlada se sedaj nadeja, da jej ti bivši kadeti ne bodo več delali sitnosti, ker so avanzovali. — Regent Stambulov in minister vnanjih zadev Načević pojmeta v kratkem v Bukurešt. — Govori se sedaj o novem kandidatu za bolgarski prestol, katerega nekda podpira knez Bismarck, ta je princ Nassavski, ki je avstrijski polkovnik. Rusija s tem kandidatom najbrž ne bode zadovoljna.

Nekemu Berolinskemu listu piše se z Dunaja o srbskeje ministerske krizi: „Ministerski predsednik Garašanin hotel je s političnimi koncesijami narod pripraviti, da bi privolil v večje finančne žrtve. Ko je bila lani vojna, suspendovale so se bile nekatere točke ustave. Priporočal je kralju, da se zopet dovoli svoboda društev in zborovanja, občinska avtonomija povsod, kjer se je bila razveljavila itd. Kralj je v to dovolil, če je upati, da večina skupščine dovoli vladi novih davkov. Drugi vodje vladne stranke pa z Garašaninovimi soveti neso bili zadovoljni, ampak so mu povedali, da finančno vprašanje nima nič opraviti s političnim. Ustavne pravice, katere so se ustavile o vojni, bile bi se morale že tako zopet dovoliti, ne da bi se zanje

zahtevala taka cena. Skrajni čas je pa, da se na pravi red v državnem in kraljevem domačem gospodarstvu.“

Ruski general Kaulbars je prišel v Berlin in obiskal nemškega kancelarja. Pogovarjala sta se dve uri. Nemški listi iz tega sklepajo, da so se odnosi mej Rusijo in Nemčijo zboljšali. Grof Suvalov ostane še ruski veleposlanik v Berlinu, kar so posebno Nemci želeli. Knez Bismarck si jako prizadeva ohraniti si rusko prijateljstvo.

Rumunska vlada je ukazala zapreti v Jassy več opozicijonalcev, ker so bili izdali oklic na prebivalstvo, da naj se nikar ne udeleži slavnosti, ki se bodo priredile kralju, ko pride v Jassy k blagoslovljenju metropolitanske cerkve. Opozicijonalcev oklic sicer ni imel drugega upliva, kakor da se je po nekod čulo žvižganje in sikanje, ko se je kralj mimo vozil.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ prinesla je nedavno vest, da se novo francosko razstrelilo hitro razkroji, tedaj v kratkem ni za rabo. Francoski listi pa pišejo, da trditve „Norddeutsche Allgemeine“ ni istinita.

Obe španjski zbornici sta sklenili, da se uvedejo porotna sodišča. Temu zakonu so hudo ugovarjali konservativci. Mej španjskimi liberalci kaže se poslednji čas lepa sloga.

V Londonu že jako dvomijo, da bi se mogel obdržati sedanji afganski emir. Narod je z njim jako nezadovoljen, ustaja se širi. Posebno kritičen je položaj v provinci Terghana ob ruskeje meji. Indijska vlada je poslala v Afganistan več častnikov, da bode o vsem, kar se zgodi, jo hitro poročili. Angleži se boje, da narod proglasi svojim vladarjem Ahmeda Eguba hana, ki je Rusom prijažen. Slednjega imajo sicer Perzi zaprtega, toda ruskim diplomatom se bode že posrečilo pregovoriti šaha, da ga izpuste. Jakub han in njegov sin Musa han sta se odrekla svoji pravici do afganskega prestola v korist Ahmedu Ejubu, zategadelj ima poslednji precej upanja, da pride na afganski prestol, ko se bode narod znebil sedanjega emira. — Afgan-ska komisija včeraj ni imela seje, ker angleški odposlanci še neso dobili novih instrukcij. Prihodnja seja bode še le v torek. Angleški odposlanci so za nekaj dni odpotovali za zabavo v Moskvo.

Dopisi.

Iz Krško-Sevniške okolice ob Savi 8. maja. (Zborovanje „Sevniško-Brežkega učiteljskega društva“ in „Pedagogijskega društva“ v Sevnici v dan 5. maja t. l.) Zjutraj imenovanega dne se nas je zbralo okolu 30 učiteljev in učiteljic s Kranjskega in Štajerskega v lepem trgu Sevniskem. Zborovanje Sevniško-Brežkega društva otvori točno ob 11. uri predsednik društvu nadučitelj Rajhenburški g. Fran Jamšek v ondotni čveterorazredni ljudski šoli. Kot vladni zastopnik je bil pričujoč gosp. I. pl. Lehman iz Brežic.

Na to spregovori mnogozasluzni domači šolski voditelj gosp. T. Dernjač, kateri v imenu svojih domačih tovarišev in v imenu Sevniškega kr. šol. sveta vse prisotne učitelje, učiteljice in goste prav prijazno pozdravi. Ob enem je nam ta, že samo v Sevnici čez 30 let službujoči osiveli učitelj, starosta mej Sevniško-Brežkim učiteljstvom, ki ima tudi križec za zasluge, povedal obilo zanimivega „o starem šolstvu.“ Pravil nam je, kako je bilo takrat, ko je on še v šolo hodil. O nazornem uku, o risanju, telovadbi, vzlasti o realističnem pouku ni bilo ničesar slišati. Ravno tako neso otroci nikdar slišali v svoje lastno razveseljevanje kake mične in poučljive pripovedi v milem materinem jeziku — slovenskem. Sploh je bil ves šolski pouk suhoparen. Nadaljujoč svoj govor — gospod Dernjač — pravi: „Dobili smo otroci vsak svojo ploščico v roke, žulili jo leto in dan — in redek je bil tisti šolar, ki je znal že prav lepo črkovati...“ Še mnogo drugih pravcatih posebnosti je nam povedal. Vsi poslušalci smo bili g. govorniku hvaležni, da nas je s svojimi, iz lastne skušnje pridobljenimi znamenitostmi iz stare šole tako dobro zabaval.

Za tem govornikom se je prebral zapisnik zadnjega zborovanja, ki se je brez ugovora odobril. Pri tej priliki so vrli štajerski učitelji sklenili, da se bode odsih dob naprej zapisnik spisoval jedino le v slovenščini.

Potem pa se oglasi znani slovenski pedagog in izvrsten metodik g. nadučitelj iz Rajhenburga Fr. Jamšek. Ta je namreč referiral o zanimivem predmetu: „Sverizostegni vrt vzgoje.“ V svojem predgovoru pravi, da je on že kot nastopni mladi učitelj dobil v roke knjižico z naslovom: „Der Irrgarten der Erziehung“, koje je posebno rad in marljivo prebiral. Že takrat se mu zbudi misel, da bi bilo dobro jednako knjižico imeti v slovenskem prevodu. Se ve, da je to svojo prvotno misel opustil. Pred nedavnim časom vzame omenjeno

knjižico zopet v roke, bere in bere — in bila mu je njena vsebina še bolj po godu, kakor v mladostnih učiteljskih letih. Sklene torej to knjižico posloveniti, toda prosto, prikladno našim razmeram in za slovenske stariše. — G. Jamšek nam prebere že nekaj sestavljene knjižice, vmes pletaje mnogo iz novejšje vzgojevalne dobe, iz skušenj modrih šolnikov nabranih poučljivih izglede. — Vsebinska tega, kar je čital nam, je tako zanimiva in jezik tako pravilen, da smo ga vsi prav pazno poslušali. Konečno smo ga pohvalili, da se je odločil to stvar uresničiti, ker bode izvestno dobro ugajala našim razmeram. — G. Jamšek, kot jeden prvih sedanjih šolskih strokovnjakov pač dobro čuti in sprevidi, kaj je sedanjim resnim časom dobro in primerno — sosebno pa, ker so se od vseh strani jeli — po krivici oglašati nasprotniki šoli. Ti pojavi se celo pokazujejo mej zavednim občinstvom, kar mu gotovo ne dela nikakešne časti! Hvala g. Jamšek u, ki je začel tako vrlo zagovarjati težnje našega težavnega, a vzvišenega stanu!

Za tem je sledil govor gosp. učitelja J. Kunstiča iz Sevnice in sicer: „Kako naj učitelj v zmislu nekega ukaza štajerskega deželnega šolskega sveta opravlja svoj posel, da bi se goltne bolezni in s temi v zvezi potrebni odpusti mej učiteljstvom tako ne množili.“ Gosp. poročevalec je s pedagogičko-didaktičnega stališča navajal prav modre in pametne nasvete, kako naj učitelj ravna pri šolskem pouku, da ne bodejo pri težavnem njegovem delu preveč trpela njegova pluća, in da se ne pokvari govorilo, iz česar potem izvirajo goltne bolezni. G. govornik poudarja, da naj učitelj govori malo, otroci pa veliko; tudi pravi, da je veliko bolj tiho poučevati, kakor pa kričaje, ker s tem se večkrat dosežejo povolnejši uspehi, kot z nasprotnega stališča. Mislilim, da bode temu sleherni moder učitelj pritrjeval, kar tudi mnogo pripomore k dobri šolski disciplini.

Nasvetov posebnih ni bilo, kakor le to se je ukrenilo, da bode prihodnjič društvo zborovalo na Vidmu.

Na to gosp. društveni predsednik sklene zborovanje. (Konec prih.)

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 10. maja.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih 22 odbornikov. Poverjateljema zapisnika imenuje župan odbornika Valentinčiča in Povšeta. Župan pozdravi potem na novo voljene odbornike in njim priporoča trudoljubno delovanje v njih poslu, ki ga jim je izročilo zaupanje meščanov volilcev. Preverjen je, da si je vsak gospodov odbornikov svest svoje naloge in da bode vsak pripomogel sodelovati na korist in prosih stolnega mesta. (Dobro.) Župan nadalje naznanja, da je nadvojvoda feldmaršal Albrecht brzojavno do deželnega predsedništva zahvalil se za mestnega zbora čestitko povodom 60letnice, kar naj mestni zbor vzame na znanje. Graški magistrat doposlal je poročilo o poslovanju klavnice in o konjskih in živinskih trgih.

Odbornik Vaso Petričič nasvetuje, naj se izreče izstopivšim gospodom odbornikom zahvala mestnega zbora za požrtovalno delovanje. Vsprejeto z dobroklici.

Na vrsti je volitev podžupana. Odbornik Potočnik, kot najstarejši odbornik, nasvetuje, da se z vsklikom izvoli dosedanji g. podžupan Vaso Petričič, vnovič podžupanom. Nasvet vsprejme se z dobroklici.

Podžupan Petričič se zahvaljuje za izkazano mu čast in zaupanje in zagotavlja, da bode vse svoje moči posvetil interesom mesta.

Vrše se sedaj volitve odsekov. Izid je sledeči: I. Magistratni odsek. (Predsednik gosp. župan.) Dr. Bleiweis Karl vitez, Pakič Mihajl, Petričič Vaso, Potočnik Fran, Dr. Tavčar Ivan. II. Personalni in pravni odsek. Gogala Ivan (namestnik). Dr. Mosche Alfonz (načelnik), Murnik Ivan, Dr. Stare Josip, Dr. Tavčar Ivan. — III. Finančni odsek. Benedikt Josip, Gogala Ivan, Hribar Ivan, Petričič Vaso (načelnik), Ravnikar Fran, Dr. Staré Josip, Dr. Tavčar Ivan (namestnik). — IV. Stavbinski odsek. Hrasky Jan, Vladimir, Murnik Ivan (načelnik), Pakič Mihajl, Potočnik Fran (namestnik), Dr. Stare Josip, Tomek Josip, Velkoverh Ivan. — V. Odsek za uboge. (Predsednik g. župan.) Klein Anton, Ničman Henrik, Zitterer Matija vitez, Zupan Toma, Žagar Karol. — VI. Policijski od-

sek. Dr. Bleiweis Karol vitez, (načelnik), Gogala Ivan, Trtnik Fran, Valentinčič Ignacij, dr. Vošnjak Josip, (namestnik), Noll Srečko, Žagar Karol. — VII. Šolski odsek. Povše Fran, Tomšič Ivan, Valentinčič Ignacij, dr. Vošnjak (namestnik), Zitterer Matija vitez, Zupan Toma (načelnik), Železnikar Ivan. — VIII. Odsek za olupšavo mesta. Dolenc Oroslov, Hrasky Jan, Vladimir, dr. Mosche Alfonz, Povše Fran, Ravnikar Fran, (načelnik), Velkoverh Ivan (namestnik), Žagar Karol.

Pri dopolnilnih volitvah izvoli se v klavnično ravnateljstvo dr. vitez Bleiweis-Trsteniški; v direktorij mestnega užitninskega zakupa Ignacij Valentinčič, v vodovodni odsek pa Vaso Petričič.

V imenu stavbinskega odseka poroča mestni odbornik Murnik ob oddaji kamnoseškega materiala za l. 1887. in nasvetuje naj se odda, ker je stavil najugodnejše cene, kamnoseku g. Vinko Čamerniku. Ob jednem pa v imenu odseka nasvetuje, da se razglasi precej oddaja kamnoseških del in dobava kamnoseškega materiala, z dostavkom, da ako se bodo stavile primerne cene, se bode vse oddalo za tri leta 1888, 1889 in 1890. (Vsprejeto.) (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Gosp. Jurij Šubic,) naš slavn, v Parizu bivajoči rojak, dobil je v 1. dan maja lastno-ročno podpisan list cesarjeviča Rudolfa, z naročilom, naj prevzame in dogotovi ilustracije za Slovensko Štajersko v njegovem delu „Oesterreichisch Ungarische Monarchie in Wort und Bild“ po gosp. profesorja Hubada tekstu.

— (Profesor Nedved), s katerim smo imeli mnogokrat posla, prosil je za dopust do konca šolskega leta, ker je toli nervozen, da ne more poučevati na gimnaziji. Dopust seveda se mu dovoli in utegne imeti jednake posledice, kakor navadno dopusti dostojanstvenikov, ki so nekoliko višji, nego nervozni profesor Nedved.

— (Požar v Kamniku.) Danes dopoldne proti 11. uri raznesel se je po mestu glas, da Kamniška tovarna za smodnik gori. In res se je z Grada videla velikanska soha dima, ki se je pri Kamniku navpik vzdigovala proti nebu, ob jednem pa je ob 1/2 12. uri dvakratni strel naznanil požar, čuvaj pa ponavlja klical „Pulverfabrik in Stein“. Hkratu bilo je v mestu vse po konci. Požarna bramba in vojaki, za njimi pa velika množina voz odpravilo se je v Kamnik, kdor je le utegnil, odhitel je na mesto katastrofe. K sreči je o poludne nevarnost bila že odstranjena, kajti našemu listu oddal se je v Kamniku ob 12. uri 48 min. naslednji telegram: V tovarni za smodnik nastal v oddelku za rafinerijo salpetra požar. Ljudstvo meneč, da gori v oddelku za žveplo, bežalo v nepopisnem strahu iz mesta. Nevarnost odstranjena, ponesrečilsamo jeden delavec.

— (Dramatičnega društva odboru) dovolilo je deželno predsedništvo v kronovini kranjske v meseci maji in juniji prirejati slovenske predstave; ter bode prihodnja predstava dne 15. maja v Kranji, dne 22. maja pa v Škofjeji Loki.

— (Gosp. Gregor Tuškan,) bivši poslanec v zboru hrvatskem, dostal je včeraj svojo 8 mesečno ječo. Njegovi častilci priredili so mu v A. Starčevića stanovanji srčno ovacijo in mu poklonili srebrno čašo, vseučilišniki pa zlat prstan. „Agramer Zeitung“ škodoželjno javlja, da bode sedaj Tuškan otvoril v Sisku kavarno, kar je pa menda le jalov dovtip, kakeršnih so v poluradnih listih navadni.

— (Občini zbor meščanske vojašnice) bil je zadnji nedeljo v magistratni dvorani, navzočnih do 30 članov. Vodja g. J. N. Horak otvoril zborovanje, katero je 25., od kar društvo obstoji, z ogovorom, rekoč, da je v zadnjem zboru poročal, da ima meščanska vojašnica še 500 gld. dolga, sedaj pa javlja, da je ta dolg poplačan, dasi je vodstvo moralo napravljati mnogo hišno opravo. Hišnim posestnikom, ki so doneske za ukvatiranje vojakov plačali v mestno blagajnico in ki so se za nje pri vodstvu oglašili, so se ti doneski po sklepu glavnega zbora iz leta 1883 povrnili. Konečno se g. vodja zahvaljuje vsem svojim tovarišem, ki so ga v 25 letnem težavnem poslu podpirali. Računski sklep kaže, da je bilo dohodkov in troškov 2723 gld. 42 kr. Dohodki za umeščevanje vojakov iznašali so 2139 gld., dohodki za porabo hišne oprave 109 gld. 74 kr. Naložene glavnice pri obrt-

njski pomožni družbi je 200 gld. vrnjenega izposojila je 1350 gld. Račun se po nasvetu preglednika g. Mucka odobri brez razgovora in vrše se dopolnilne volitve. Izvoljeni so gg. Ahčin Gašper, Dolenc Oroslov, Geba Fran in Lahajner Karol; za pregledovalca računov gg: M. Muck in Josip Gerber. Mej posameznimi predlogi vsprejme se predlog g. dr. Stareta, da se odslej, ko je dolg poplačan, od čistega dobička, razdeli 70% na vsak delež, 30% pa naj ostane za rezervni zaklad za posebne potrebe. Mestni odbornik Pakič in tudi vodja g. Horak mislita, da bi bilo s tem predlogom še nekoliko časa počakati. Sosebno g. Horak naglašja, kako potrebno bi bilo, da se kupi sosedna mala Tomčevo hišo, da bi se potem napravila okna proti Trnovski cerkvi. Tudi g. dr. Ahazhizh se strinja z mnenjem, bi se še nekoliko časa kapital hranil. G. Stedry pa nasprotuje, češ, da ni treba štediti za potomce. Pri glasovanju vsprejme se predlog g. dr. Stareta. Gosp. dr. Ahazhizh predlaga, naj se vsakemu soseski meščanske vojašnice brez ozira na to, koliko mu je mestni magistrat poslal vojaškega plačila, odškoduje, po določeni plači za vojaško ukvatiranje za vsaceva moža, kolikor ima zavarovanih pri vojašnici ali po 50, 60 in več krajcerjev. Predlog obvelja. Po predlogu vodje g. Horaka dovoli se vojakom v meščanski vojašnici na rojstni god presvetlega cesarja za poplisanje kosila 40 gld., požarni brambi Ljubljanski 10 gld., društvenemu raznašalcu pa se poviša plača na 30 gld. Gosp. dr. Kotnik izraza željo naj bi se sestavila bilanca o stanju premoženja, na kar gosp. vodja odgovori, da se je to prejšnja leta storilo, a mnogo več ni zapisati, nego to, da je poslopje meščanske vojašnice cenjeno na 40.000 gld. Zaradi tega se je bilanca izpustila, drugi dohodki in troški pa so itak izkazani. Potem se zborovanje sklene.

— (Prvi semenj v Loškem potoku) dne 23. aprila bil je dobro obiskan, posebno kramarji so veliko stržili. Živine nagnalo se je 203 glave.

— (Nova skladba) izšla je pod naslovom: „Cantus sacri in Solenmitate Corporis Christi tam in expositione, quam in processione vervientes ad IV voces inaequales composuit Ig. Hladnik. Op. 7. Sumtibus auctoris. Pr. 80 cr. Typis J. Blasnik. Labaci 1887.

— (Iz Gleichenberga) se nam piše, da je društveno restavracijo, katera se je primerno popravila in pri tem veranda precej podaljšala, vzel je v najem Josip Panhans, dosedanji načelnik kuhinje v hotelih na Semeringu in v Opatiji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 11. maja. Razglas vseučilišnega rektorja naznanja v imenu naučnega ministra, da se bode z najstrožjimi sredstvi postopalo, ko bi se izgreli ponavljali.

Atene 11. maja. Sultan zahvalil se grški vladi za pomirjenje duhov na Kreti.

Dunaj 10. maja. Demonstracije proti profesorju Maassen-u so se danes nadaljevale. Nemški vseučilišniki vsprejeli so Maassen-a pri prihodu s klici „Pfui! Pereat!“ Rector Zimmermann jih je ponavlja svaril, naj bodo mirni, rekoč, da gre tu za vseučilišča čast in za njih lastno korist. Kljub temu so profesorja Maassen-a pri odhodu zopet s pereat-klici spremljali.

Berolin 10. maja. „Post“ dvomi, da bi cesar letos zopet šel v Gastein. Zdravniki menijo, da bi visoka leža toplic in tamošnji vzduh zdravju cesarjevemu več ne ugajala tako, kakor druga leta.

Razne vesti.

* (Rusko domoljubje) se je sijajno pokazalo pri zadnjem domačem posojilu. Vlada potrebovala je samo 100 milijonov, narod pa je podpisal blizu 2000 milijonov rubljev. Pri tem podpisovanju prigodila se je, kakor javlja „Mosk. List“ naslednja zanimivost. Kmetska ženska, popolnem prosto opravljena, prišla je v Moskvo, upisala 400.000 rubljev, ter takoj odštela predpisano 5% varščino v znesku 20.000 rubljev. Kaj poreko na to nemški listi, ki v jedno mer trde, da se Rusija ne more bojevati, ker nema novcev?

* (Gozdni požari) v Galiciji in Bukovini, ki so se pričeli preteklo sredo, so se grozno razširili. Ob novi Kimpolunški lokalni železnici so vsi gozdi v plamenu. Sedem milj na okolu vidi se požar in čuti se dim. Najhujše razsaja ogenj na posestvih bukovinskega deželnega glavarja barona Vasilka.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192—32)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Poslano.

Prečastiti duhovščini,

cerkvenim predstojništvom itd., ki nameravajo k Binkoštim za svoje cerkve napraviti nove altarne preproge (tepihe), uljudno naznanjam, da mi dotična naročila določijo vsaj do 18. t. m., da mi bode mogoče poslati pravočasno uzorce na ogled in ravno tako mogoče o pravem času izgotoviti naročene preproge. Za obila naročila se priporočam, zagotavljam nedosežno in najhitrejšo izvršitev.

Z velespoštovanjem

(328—2)

ANTON OBREZA, tapecirar,

Ključarske ulice št. 3, — Ljubljana.

Tuji:

10. maja.

Pri **slonu**: Monschein, Hirschfeld, Janeschitz, Fabiani z Dunaja — Liebman iz Budimpešte. — Nossek iz Inmosta. — Murgel z Gorenjskega. — pl. Arbter iz Ljubljane. — Struh z Dunaja. — Murgel J. iz Metlike. — Ambrosch, Thoman iz Trsta.

Pri **malici**: Fröhlich, Winter, Lautner, Fritsche, Schneider z Dunaja. — Goldscheider iz Jägerndorfa. — Schwarz iz Grada. — Hoffman iz Kočevja. — Verderber iz Krškega. — Schiman, Petermichl z Dunaja. — Stare iz Mengša. — Weisskircher iz Grada. — Haggiconto s soprogo iz Trsta.

Pri **virantu**: Leuba z Dunaja. — Pavlovič iz Celovca. — Gorec iz Istre. — Slivnik iz Rudolfovega.

Pri **avstrijskem cesarju**: Loser, Kösel s Češkega. — Pire iz Radovljice. — Demscher iz Železnikov.

Pri **južnem kolodvoru**: Zelbaum z Dunaja. — Klesi z Nemčije. — Schick z Moravskega. — Prister iz Zagreba. — Blauna, Sterle iz Starega trga. — Prager iz Ljubljane. — Weiss iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dné 11. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	731	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	487	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	439	Jajce, jedno „	2
Oves, „	292	Mleko, liter „	8
Ajda, „	455	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	487	Telečje „	54
Koruza, „	504	Svinjsko „	64
Krompir, „	267	Koštrunovo „	36
Leča, „	10	Pišanec „	60
Grah, „	9	Golob „	17
Fižol, „	9	Seno, 100 kilo „	286
Maslo, kgr.	96	Slama, „	286
Mast, „	66	Drva trda, 4 metr.	620
Špeh frišen, „	56	„ mehka, „	420

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. maja.	7. zjutraj	736.42 mm.	13.4° C	sl. zah.	d. jas.	
	2. pop.	734.55 mm.	18.4° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.01 mm.	13.4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 15.1°, za 2.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 11. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.20	gl. 81.45
Srebrna renta	82.35	82.60
Zlata renta	111.90	112.00
5% marena renta	96.95	97.05
Akcije narodne banke	876.00	876.00
Kreditne akcije	279.00	280.70
London	126.95	127.00
Srebro	10.05	10.05
Napol.	5.98	5.97
C. kr. cekini	62.27 1/2	62.27 1/2
Nemške marke	250 gl. 128	gl. 128
4% državne srečke iz l. 1854	100	75
Državne srečke iz l. 1864	100	50
Ogerska zlata renta 4%	100	50
Ogerska papirna renta 5%	87	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 116	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gl. 175	—
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	120	104
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	230	50

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v

njihino stroko spadajoče blago. (87—70)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši **LJUBLJANA.** gospoda J. Vilhar-ja hiš. štev. 4.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

ANTON BELE,
 meščan Ljubljanski in hišnik,
 v 82. letu svoje dobe, previden s sv. zakramenti,
 mirno v Gospodu zaspal.
 Pogreb se bo vršil od žalobne hiše št. 8 na
 Lončarski stezi jutri v četrtek 12. dan maja ob
 6. uri zvečer.
 Pokojnik se priporoča blagemu spominu svojih
 znancev in prijateljev.
 Ljubljana, dné 11. maja 1887.
 (357) **Ivan Belé.**

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba.** Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—29)

Lepo poletno stanovanje
 v **Stražišči pri Kranji,**

obstoječe iz 3 meblovanih sob, kuhinje s številnim ognjiščem in z lepim vrtom se dá po nizki ceni **čez poletje v najem.** — Natančneje se izve pri **Marjeti Benedik v Stražišči.** (333—2)

CACAO
 in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—113)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
 Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Uporabi se:

9. maja: Rajmund Svetlik, krojačev sin, 2 3/4 leta, Vegove ulice št. 9, za vnetjem sapnika. — Feliks Holzer, prisiljenec, 56 let, Poljanski nasip št. 50, za oslabljenjem.

10. maja: Peter Jekovec, delavec, 26 let, Hrenove ulice št. 15, za pleuritnim eksudatom.

V deželnej bolnici:

9. maja: Janez Broljih, delavec, 26 let, za jetiko. — Marija Mehle, žena sprevednikova, 50 let, za slabostjo. — Urša Bučar, gostija, 80 let, za mrtvoudom. — Fran Müller, strežaj, 58 let, za jetiko. — Marija Hribar, žena delavčeva, 58 let, za razširjenjem pluć.

Vajene šivilje za obleko

se vsprejmejo v trajno delo.

Kaj več se izve: na **Fran Josipovi cesti št. 5,** pritičeno. (341—3)

Dva jako lepa prostora

v nekem mestu na **Gorenjskem**, na jako dobro obiskovanem kraju, pripravna za vsako podjetje, oziroma tudi z **magacini in stanovanjem**, oddasta se **v najem.** — Poudrbe naj se pošiljajo pod „K. R. 50“ **Fran Müller-ja** Annoncen-Bureau-u v Ljubljani. (348—2)

Št. 2535.

(351—1)

Izrok

v sklic ostalinskih upnikov.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah poziva vse upnike (verovnike), kateri imajo kaj terjati iz ostaline (zapuščine) dne 25. aprila 1887 z oporoko v Podturjaku umrlega gospoda posestnika in trgovca Matije Kočevarja iz Podturjaka h. št. 25, okraja Velike Lašče, naj se pri tem sodišči oglašijo, svoje iskovine napovedó in dokažejo, dné **8. junija 1887** ali do te dobe svoje prošnje pismeno uložé, — sicer bi oni do ostaline, ako bi s poplačanjem naznanjenih terjatev pošla, ne imeli več nobene pravice, razen kolikor jim pristoji kaka zastavna pravica.

C. kr. okrajno sodišče v Velikih Laščah,
 dne 3. maja 1887.

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škateljci zobnega praška 60 kr.** (238—10)

Dobiva se v **ordinacijskem prostoru** pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri **lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.**

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA.

Kot gotovo uplivaajoče čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajanjih krvi, zlatej žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščajih, zapiranjih itd. Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: **bratje Loser v Budapešti.** (307—3)

JEAN SCHREY,
nasladna pekarija.

Prodajalnica:

v **Židovskih ulicah, v Gerlicijevej hiši.**

Usojam si svojim častitim naročnikom in slav. občinstvu naznanjati, da sem zaradi priročnosti mnogih svojih čast. naročnikov

odprl

novo prodajalnico

v **Židovskih ulicah,**

v kateri se dobi vsak dan trikrat sveže pečeni kruh razne vrste, ržen kruh tudi vsak dan sveže pečen in sicer ob 6. uri zjutraj in 10. uri dopoldne. Ob istem času dobi se sveže pečen kruh tudi v moji prodajalnici tik „hotela Pri slonu“ in v prodajalnici v moji lastni hiši, Gradišče št. 5. V vseh treh prodajalnicah vsprejmo se tudi naročila, da se kruh na dom dostavi, katerim naročilom se tudi v malem točno in prav rado ustreže.

(352—2)

S spoštovanjem

JEAN SCHREY, pekovski mojster.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.